MAGAZIN SPORTIV

70 000 DE PESCARI SPORTIVI

In întreaga lume pescuitul sportiv se bucură de multă popularitate în rîndurile oamenilor de toate vîrstele. Şi în ţara noastră numărul „undiţarilor" a crescut în ultimii ani. La ora actuală sînt în evidenţa AGVPS peste 70 000 de pescari amatori, din care aproape 10 000 cu permise pentru apele de munte. Pescarii noştri sportivi au o faimă binemeritată. La mai multe ediţii ale campionatului mondial de pescuit staţionar ei s-au clasat pe locuri fruntaşe iar la cea de a XII-a ediţie, care a avut loc la Galaţi (septembrie 1965), echipa României a cucerit titlul de campioană mondială.

In rîndurile de faţă ne-am propus să prezentăm cititorilor noştri unele amănunte despre întrecerile la care participă pescarii sportivi.

Pescarul sportiv I. Pană din echipa română, campioană mondială, punînd momeala în cîrlig

Pescuitul, pe lîngă caracterul lui recreativ are şi unul competiţional. Aproape în toate ţările lumii se organizează campionate de pescuit: staţionar, de lansetă sau pescuit marin. La noi se practică doar primele două. Concursurile de pescuit staţionar au loc pe ape curgătoare şi concurenţii au ca obiectiv prinderea cît mai multor peşti. Concursul de lansetă se desfăşoară de regulă pe un... stadion şi constă din probe de precizie şi distanţă la aruncarea unei greutăţi de aluminiu sau de plastic de 7,5 gr şi a „muştei artificiale". Este interesant de reţinut că recordurile mondiale de distanţă la lansetă şi „muscă artificială" sînt de 73,68 m şi, respectiv, de 58,47 m. Recordurile ţării noastre la aceste două probe sînt 72,32, şi, respectiv, 50,30 metri.

Unii pescari se pot mîndri cu rezultate care nu-s la îndemîna oricui. Astfel, la finala campionatului republican din 1964, care a avut loc pe Crişul Repede, fostul campion al ţării la pescuit staţionar, Al. Vegh din Oradea, a reuşit să captureze 13,480 kg peşte. Şi asta în timp de trei ore, cît ţine concursul. Raportînd acest rezultat la cel al francezului Robert Tesse, triplu campion al lumii, care anul trecut la Galaţi a cucerit titlul suprem prinzînd 11 peşti în greutate totală de nici 2 kg, ne dăm seama de surprizele concursurilor de pescuit...

Campionatul nostru de pescuit staţionar, inclusiv cel de lansetă, se desfăşoară eşalonat pe mai multe etape: pe filialele raionale ale AGVPS, pe regiuni, interregiuni (etapă nouă, introdusă anul acesta) şi finala pe ţară. De obicei în toate ţările concursurile finale au loc pe rîuri sau fluvii cu caracteristici asemănătoare apelor pe care se desfăşoară campionatul mondial. Asta, pentru o mai bună acomodare... Anul acesta întrecerea mondială de pescuit staţionar, organizată sub egida CIPS, se va ţine în octombrie, în Anglia, iar cea de lansetă în localitatea cehoslovacă Svit din Tatra Superioară.

Nu sînt uitaţi nici tinerii pescari. Pentru ei se organizează un campionat separat (numai staţionar). Finala ediţiei a V-a a acestei competiţii se va disputa în iulie pe Dunăre, la Giurgiu şi la ea vor participa cîte doi concurenţi din fiecare regiune.

Şi acum, o veste îmbucurătoare pentru toţi pescarii sportivi. Ca şi în alţi ani, în 1966 AGVPS se preocupă de repopularea cu peşti a fondurilor de pescuit. Astfel, în iazurile din jurul Bucureştiului, din regiunile Argeş, Bacău, Oltenia, pe Mureş etc au fost deversate importante cantităţi de puieţi de crap, icre embrionate de şalău, plătică şi alte soiuri de peşti care... se dau la undiţă.

T. RĂBŞAN

Profesiune de credinţă...

Să vă spun ceva! Dar să rămînă între noi! Eu toate vieţile mi le-am petrecut pe stadion. Nu vă miraţi! Sînt la a treia viaţă!

Pe lume am apărut ca o bară de fotbal. Bară transversală. Nu mi-a plăcut! Prea mă loveau. Dar fiindcă aveam cel mai bun loc din tot stadionul, m-am obişnuit de la un timp şi cu loviturile mingii. Pînă într-o zi. Atunci a şutat Dobai la poartă, mi-au sărit cîteva aşchii şi m-au înlocuit. Am putrezit într-un colţ de stadion, părăsită. N-am apucat să-mi scriu cel puţin memoriile. Şi cîte aveam! Parcă ce? Numai de Dobai aveam să mă plîng? Dar de Bindea, de Baratki, de Iordache?

A trecut. M-am stins. Dar, ca un făcut! In a doua viaţă am revenit tot pe stadion. Cînd am apărut din nou pe lume — în prima zi — am fost tare mîhnită. Ziceam că de data asta n-am avut noroc. Mă transformasem din nou în lemn. Devenisem... băţul fanionului din colţul terenului, de la corner. Izolat. După atîta activitate trecută? Nu-i nimic, m-am consolat tot eu, în fond sînt din nou pe stadion şi asta face mai mult ca orice. „Microbul" din mine nu dispăruse nici în pămînt.

Şi încep o nouă viaţă! Scurtă de data aceasta. Presimţirile-mi stranii s-au adeverit. La primul cuplaj, extrema stîngă de la... nu vă spun că încă joacă şi nu vreau ca acum în a treia viaţă să intru în conflict cu ea, se tot învîrti în apropierea mea de-aveam impresia că mă confundase cu fundaşul advers, pînă-mi veni de hac! M-a rupt din mijloc! M-a şi luat un îngrijitor de la stadion şi m-a aruncat cît colo. Umilită şi dezonorată după atîţi ani petrecuţi pe stadion. Ingratitudine!

Am stat mult timp aruncată lîngă gardul de sîrmă. Rănită de moarte am mai auzit un timp vuietul stadionului, dar de văzut nu-l vedeam. Doar cerul cum îşi primenea veştmîntul mă făcea să înţeleg scurgerea timpului. Cînd am văzut cocorii zburînd deasupra-mi m-a cuprins o nostalgie teribilă. Va veni iarna! Şi a venit! Zăpadă grea deasupră-mi, frig. M-am stins din nou. O a 2-a viaţă petrecută pe stadion — e drept — mai mică, de băţ al fanionului din colţ trecuse şi ea. Am crezut că acum mi-a venit sfîrşitul definitiv şi implacabil. Adio sport, şuturi, emoţii...

Dar ca să vezi cum e soarta! N-a trecut nici un an şi m-am reîncarnat din nou. (Scuzaţi-mă... reînlemnat).

Acum sînt din nou bară transversală la o poartă de fotbal. Şi încă pe cel mai mare stadion. (Zeii nu mor niciodată...). Pesemne că din toate beţele de fanioane rupte — nu ştiu precis metamorfoza — s-a zămislit o bară nouă. Eu.

Aveam toate motivele să fiu iar fericită. Şi totuşi mă încerca parcă un nou neastîmpăr. Unde... îmi aminteam, ca prin vis, de ziua aceea nefericită cînd Dobai...

Dar... uite că timpul a trecut. S-au scurs zile, luni, poate şi ani — uitaţi-vă la cercurile mele şi o să-mi vedeţi vîrsta; eu nu o spun — şi eu stau tot acolo, netulburată. Ce temeri neîntemeiate!

Trăiesc foarte bine, aş zice. Nu mă deranjează aproape nimeni. Sînt albă, imaculată, ca o rochie de mireasă. Din cînd în cînd mă mai încearcă cîte un înaintaş mai cutezător. Dar foarte rar! Portarii dacă se mai agaţă de mine la cîte un şut, pe care de multe ori nici nu îl văd. Şi atunci mă balansez puţin, icnesc din încheieturi şi-mi revin.

Mingea, însă, mă ocoleşte. Şi dacă vreţi, pentru ea mă bucurasem mai mult că iar venisem pe lume. Plasa stă agăţată de cîteva cuie, dar foarte rar tremură şi ea. O simbioză ideală!

Şi tocmai din această cauză sînt foarte amărîtă. Unii ar zice: Ce-ţi trebuie? Duci o viaţă liniştită, tihnită, doar nu mai eşti la prima tinereţe (scuzaţi... viaţă), ce ai nevoie de... bătaie de cap?

Da? Dar bine, oameni buni, voi care mă ştiţi de atîta timp, juraţi cu mîna pe inimă şi spuneţi: pot duce eu o astfel de viaţă?

Nu! Mai bine trăiesc mai puţin, o săptămînă, o lună, două, dar vreau să simt din nou atingerea mingii. Să mă lovească cu tărie — uite, acum accept şi asta! — să mă scuture din încheieturi, să tremur ca prinsă de friguri. Ori, dacă nu eu, să văd cel puţin plasa tremurînd toată, trăgîndu-mă după ea.

Voi mai trăi oare clipele astea? Ştiu eu?

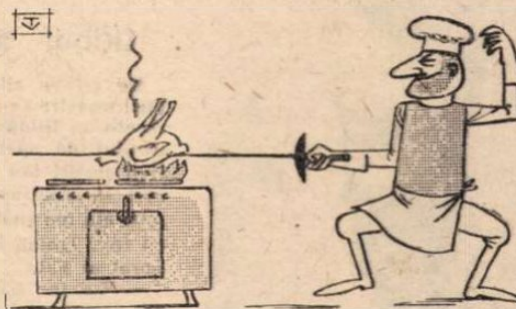
Uite pentru asta m-am hotărît să mă destăinui cuiva.

Salvaţi-mă! Daţi-mi o mînă (pardon... un picior) de ajutor!

Bara transversală de la poarta de pe stadionul...

pt. conf.

DRAGOŞ COJOCARU

Cînd bucătarul şef e un pasionat floretist...

WILHELM TELL („antrenor"): Şi nu uitaţi, băieţi, că e mai uşor să nimereşti poarta decît legendarul măr...

Desene de V. TIMOC

SUPORTERUL

Ce nu fac suporterii pentru echipa favorită? Fotografia de faţă este edificatoare: un tînăr de 15 ani, văzînd că îl acoperă vocile celorlalţi spectatori (cei mai mulţi dintre ei başi şi baritoni!) a găsit totuşi un mijloc pentru a-şi încuraja formaţia la care ţine: Charleroi S.C. La un meci al acesteia cu F.C. Seraing şi-a procurat un... megafon, graţie căruia şi-a făcut simţită din plin prezenţa.

PROVERBE

Rapid: „Scoală tu, Petrolule, ca să stau eu".

Politehnica Timişoara: „Echipa îşi schimbă numele dar comportarea ba".

Crişul Oradea: „Cu un gol tot sărac în... golaveraj".

Caleidoscop pugilistic

BOXERI POPULARI ŞI... NEPOPULARI

Pornind de la reacţiile opiniei publice faţă de Cassius Clay, revista engleză „Boxing News" socoteşte că au existat de-a lungul anilor trei „tipuri" de campioni mondiali de box la toate categoriile: populari, nepopulari şi.. indiferenţi. Numai Jack Dempsey şi Joe Louis au fost cu adevărat populari. Printre cei mai nepopulari s-au numărat Max Schmelling şi Sonny Liston. Acestora li se alătură acum şi Clay.

Unii îl pun în această categorie şi pe... Gene Tunney, supăraţi că acesta l-a bătut de două ori la puncte pe marele lor favorit, Jack Dempsey.

SE VA MĂRI PAUZA DINTRE REPRIZE

A.I.B.A. are în vedere mai multe rezoluţii care urmează să fie prezentate la congresul acestei organizaţii, ce se va ţine în septembrie la Roma.

Printre altele, va fi ridicată problema măririi pauzei dintre reprize de la un minut, cît este în prezent, la 1 minut şi jumătate. Este vorba, de asemenea, de a se crea categoria super-grea pentru boxerii cîntărind peste 87,089 kilograme.

POŞTA MAGAZIN

CORNELIU BOBEI, TÎRGOVIŞTE. Ne întîlnim cu plăcere cu scrisul dv. fiindcă versificaţi alert şi aveţi umor. Dar, de ce ne trimiteţi adevărate... romane în versuri? Ţinînd seama de spaţiul nostru, ne vedem obligaţi să preferăm... epigramele. Cum este, de pildă, aceea pe care o adresaţi Steagului roşu:

După marea performanţă obţinută la Arad
Sună cînt de bucurie pe sub codrii verzi de brad;
Insă ştiţi ce-mi spuse aseară un suporter din Giuleşti?
C-ar fi fost cu mult mai bine s-o obţineţi la... Ploieşti!

ANA BOLDEA, COMUNA PECHEA. — 1) Ne întrebaţi de ce nu se mai transmite la radio emisiunea „Pronomelodia"? De ce? S-a... stricat ceasul pe care l-aţi cîştigat în toamnă la această emisiune? 2) Echipa pe care o simpatizaţi cel mai mult este Steaua şi totuşi ne cereţi adresa... Petrolului! Misterele sufletului feminin sînt într-adevăr de nepătruns! In orice caz, nu vă faceţi griji în privinţa asta. Ajunge: „Petrolul—Ploieşti". Măcar acum cît petroliştii sînt în fruntea clasamentului. Pe urmă s-ar putea să nu-i mai cunoască nici factorii poştali!

MARIAN DUCULESCU, CRAIOVA. — Cacoveanu s-a remarcat ca... centru înaintaş la Metalul Cîmpia Turzii. El a jucat apoi la Progresul Bucureşti, Steaua, Dinamo Piteşti şi Minerul Baia Mare. Acum este legitimat la Tehnometal-Bucureşti, care activează în categoria C.

UN GRUP DE CITITORI DIN SIGHETUL MARMAŢIEI. — N-am înţeles întrebarea dv: **„un boxer sau un luptător poate să crească în greutate de la începutul meciului şi pînă la gongul final?"** Cel mult, poate să se... îngraşe de bucurie că are avantaj. Altfel, cum? Luînd cîte o gustare între reprize?

PAULA MARINESCU, PITEŞTI. — Dintre „spectacolele" trimise, ne-am oprit asupra celui ce urmează:

Petrolul: „CASA MULT VISATĂ".

G. GRĂDINARU, BRĂILA. — Fotbalistul Ion Pîrcălab este student la Institutul de Cultură Fizică.

CAROL ZENEDEI, DOMNEŞTI. — Steaua a cîştigat de 6 ori campionatul ţării la fotbal şi tot de atîtea ori şi Cupa.

MIHAI PITIGĂ, BUCUREŞTI. — Dv socotiţi că, la meci nul într-un joc de Cupă ar trebui să se califice echipa de categorie inferioară. La prima citire, cineva ar fi înclinat să vă dea dreptate. Să nu uităm însă că echipele de categorie inferioară beneficiază de un factor care, adesea, este hotărîtor pentru soarta unui meci de fotbal: avantajul terenului propriu. Acesta poate înclina balanţa mai mult decît diferenţa de categorie între o echipă şi alta. Amintiţi-vă de întîlnirea C.I.L. Blaj—Petrolul (petroliştii îşi amintesc, cu siguranţă!). Ca atare, ni se pare mai echitabilă actuala normă şi anume aceea ca, la joc egal să se califice echipa care se deplasează.

DINEL PAVEL, ARAD. — In meciul cu Portugalia în linia noastră de atac a jucat Dridea I şi nu Dridea II. Acesta din urmă n-a fost niciodată „internaţional". Poate că se mulţumeşte cu faptul că a fost... fratele său!

ALEXANDRU PROCA, BABADAG. — Este greu de făcut o comparaţie şi un... clasament între doi sau mai mulţi jucători care au evoluat la 3 decenii distanţă unul de altul. Personal, îl consider mai talentat pe Pîrcălab decît pe oricare altă aripă care a evoluat în trecut. Dar talentul, de multe ori, nu este suficient. Bindea, care era poate şi mai puţin înzestrat fiziceşte decît Pîrcălab, era însă mult mai „bătăios", marca mai multe goluri. Şi acest lucru este important în fotbal, nu? Un pic de curaj, şi Pîrcălab ar putea fi o aripă şi mai valoroasă decît Bindea!

LIVIU TACĂU, SIBIU.— Recenta victorie repurtată la Moscova de către voleibaliştii de la Rapid Bucureşti în faţa lui Ţ.S.K.A. nu este prima obţinută de feroviari, în deplasare, într-o întîlnire cu redutabilii jucători de la Ţ.S.K.A. Rapidul mai are în palmares victoria repurtată în 1961 la Moscova: 3—2 (17—15, 9—15, 8—15, 15—8, 15—10).

ION POŞTAŞU

Desene: N. CLAUDIU

MICA PUBLICITATE

Pierderi

PIERDUT locul I de circa o lună. Găsitorul este rugat să-l înapoieze de urgenţă pe adresa: Rapid, str. Clasamentului bloc A, ap. 2.

Diverse

STEAGUL ROŞU-BRAŞOV mulţumeşte pe această cale echipei U.T.A. pentru cele două puncte de duminica trecută.

CAUT... 11 metri, în orice cantitate. Adresaţi Eugen Stoicescu C.S.M.S. Iaşi.

PETROLUL PLOIEŞTI cantă paznic pentru păstrarea locului I.

Schimburi de locuinţe

SCHIMB loc periferie contra loc central. (Poate să fie şi cu lemne). Adresaţi foarte urgent Crişul-Oradea.

Lecţii-Meditaţii

DAU meditaţii pentru evitarea retrogradării. Eventual, merg la Constanţa sau Timişoara. A se adresa C.S.M.S. Iaşi.

Vînzări-Cumpărări

CUMPĂR busolă pentru a mă putea orienta în joc. Adresaţi N. Rainea-Bîrlad.

NELU MIHĂILESCU

Sfaturi pentru fotbalişti

● *Evitaţi loviturile în bară, ştiut fiind că barele sînt... „ajutoare de portar".*

● *Un meci frumos lasă tuturor amintiri frumoase! Un meci altminteri... Feriţi-vă de altminteri! Altminteri...*

● *Dacă la începutul jocului, în calitate de căpitan de echipă, uraţi adversarului succes, nu sînteţi obligat să i-l şi... înlesniţi.*

● *Apărători, nu vă permiteţi imprudenţe în preajma porţii. Spaţiul este mult prea mic, iar riscul prea mare.*

D. MAZILU